

Udsagaard kan udsøndres; thi det er jo klart, at dersom vi staae ligeoverfor det samlede Majorat, og navnlig tænke paa de meget store, saa vil en pludselig Modification i mange Tilfælde være vanskelig; men da Loven giver Afgang til at udtage — under de Bestemmelser, som man ellers bliver enig om — enkelte større Gaarde, med eller uden Bøndergods, saa kan jeg ikke troe Andet end, at adskillige Majoratsbesiddere, skjøndt de iøvrigt nære ønsket om at bevare Familiens Stilling i Landet og navnlig den Stilling, der knytter sig til Jordbesiddelse, navnlig naar de have den Lykke at have flere Sønner, og de ere rige, som jo mange af disse Mænd have den Lykke at være, her ville finde en naturlig Form, hvorigjennem de kunne formindste noget den overordentlige Ulighed, som nu findes Sted imellem deres Børn; thi vel kan jeg ikke være enig i, at der for Tiden skulde gøres de yngre Børn nogen Uret, thi de fødes under de Vilkaar, som Lovgivningen hjemler dem, men at det er en høj Grad af Ulighed, og at en Fader i flere Tilfælde kunde ønske at formindste den, antager jeg fra mange Sider vil blive indrømmet. Kan der findes andre Bestemmelser, som ville gøre Lovens Anvendelse mere sandshyldig, uden at man bryder det egentlige principielle Grundlag, hvorpaa den hviler, saa er jeg ogsaa meget villig til at medvirke dertil.

Scholer: Det kan jo vel være, at jeg har seet for meget paa denne enkelte Bestemmelse i § 21, paa den Stump Fæstefløsningslov — thi det bliver det jo dog for disse Besidderes Vedkommende — som der indeholdes, naar jeg udtalte, at Bestemmelsen kunde være stødende for dem, der frivillig vilde afhænde deres Fæstegods, og at man derfor kunde vedtage Bestemmelser, hvorved de fritages for at komme ind under den Tvang, som der er foreskrevet. Had angaaer de sikkrende Bestemmelser til Fordeel for Fæstebøndestanden, da erkjender jeg, at den høitærede Minister har ladet sig det være magtpaaliggende at træffe saadanne; men jeg troer nok, at disse Bestemmelser i nogle Punkter ikke ere noksom betryggende;

navnlig gjælder det med Hensyn til Ansættelsen af Børdien og, som jeg før nævnte, med Hensyn til den Kvotadeel, som skal tilfalde Statskassen. Den ærede Minister udtalte nu, at den skulde tilflyde Fæstebøndestanden i det Hele, at den skulde anvendes til Bøndalmuens Tary; men jeg mener rigtignok, at den burde tilfalde Fæstereis Arvinger; thi det er jo dem, som lide under, at Fæstefæderne gaae over til Fremmede, og det har man jo ogsaa i Lovforslagene om Fæstefløsning bestandig holdt for Die, at det var Arvingerne, som jo bleve udstødt fra Eiendommene, hvem nogen Erstatning skulde tilkomme. Saavidt jeg erindrer, var der ogsaa i den ifjor behandlede Fæstelov den Bestemmelse, at Erstatningen skulde indbetales i Statskassen og derfra gaae over til Fæstereis Efterladte. Jeg har som sagt maast seet for meget paa Fæstefløsningsmaalet i § 21 og ikke taget de øvrige Bestemmelser i Loven tilstrækkelig i Betragtning, men jeg maa dog vedblivende ansee Bestemmelsen i § 21 for en lille Deel af en Fæstefløsningslov.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved Sagens Overgang til anden Behandling

vedtoges eenstemmig med 39 Stemmer.

Brock: Jeg tillader mig at bringe i Forslag, at der nedsættes et Udvalg, hvilket jeg efter Sagens Bessaffenhed formener passende at kunde bestaae af 7 Medlemmer.

Uden Forhandling vedtoges dette Forslag eenstemmig med 41 Stemmer.

Formanden: Valget af Medlemmer til dette Udvalg skal komme paa Dagsordenen for næste Møde.

Dagsordenen er hermed udtomt, og jeg skal angive Dagsordenen for næste Møde. Paa Mandag vil der ikke blive afholdt Møde, da der det Dag skal afholdes Statsraad, hvortilmod næste Møde vil blive paa Tirsdag Kl. 1 1/2, og Dagsordenen vil da være: